

РЕШЕНИЕ

№ 39888

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 29.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ботева

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **9908** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 45г, ал. 4 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Й. Ю., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Турция, [дата на раждане] , Транзитен център – Пъстрогор, чрез упълномощен адв. Д. Т., срещу решение № РПЗТ-43/23.07.2026 г. на председателя на ДАБ, с което е продължено настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип /ПЗТ/. Отправени са твърдения за незаконосъобразност на оспорения акт, като издаден при съществени нарушения на административно производствените правила и на материалния закон, твърди се липса на мотиви и непропорционалност на мярката. С жалбата моли оспорения акт да бъде отменен и на осн. чл. 45г, ал. 6 ЗУБ да бъде постановено незабавно освобождаване от ПЗТ в Транзитен център – Пъстрогор. В съдебно заседание се явява лично и с адв. Т., поддържа жалбата, представя писмени бележки. Ответникът - председателят на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез упълномощен процесуален представител юрк. К., оспорва жалбата и поддържа, че атакуваното решение е правилно и законосъобразно.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 28.04.2026 г. в ДАБ при МС постъпила молба от Й. Ю., гражданин на Турция, [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], с искане да му бъде предоставена международна закрила в Република България и на същата дата е регистриран като лице, търсещо закрила в Република България. Към настоящия момент лицето е в процедура за международна закрила по реда на ЗУБ.

Пред ДАБ при МС постъпило писмо с вх. № КП-04-2481/27.04.2026 г. от Главна дирекция

„Гранична полиция“ - МВР, с което е предоставена информация за чуждия гражданин, по която е направен извод, че са налице предпоставките по чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ за настаняване на Й. Ю. в център от затворен тип. В тази връзка и с оглед на обстоятелството, че чужденецът е пълнолетно лице и не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 ДР на ЗУБ, същият е настанен в ПЗТ с решение № РПЗТ-22/28.04.2026 г. на председателя на ДАБ при МС. Това решение е обжалвано от чужденеца, като с окончателното решение № 26065/26.06.2026 г. по адм. д. № 6132/2026 г. на АССГ жалбата на Й. Ю. срещу акта за настаняване в ПЗТ е отхвърлена.

С молби с вх. № КП-04-4262/17.07.2026 г. и № КП-04-4368/21.07.2026 г. Й. Ю. отправил искане за преразглеждане на настаняването му в ПЗТ на ДАБ при МС по реда на чл. 45г, ал. 3 ЗУБ. За да издаде оспорения акт, органът приел че информацията, съдържаща се в писмото на Главна дирекция „Гранична полиция“, попада в хипотезата на чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, според която чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в помещение от затворен тип, за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие. Към момента на преразглеждане на настаняването в ПЗТ в ДАБ при МС не била постъпвала нова информация за турския гражданин, която да обосновава прекратяване на настаняването в ПЗТ. Органът съобразил, че доколкото производството по предоставяне на международна закрила не било приключило, а разпоредбата на чл. 63а, ал. 5 ЗУБ предвижда възможност за провеждане на допълнителни интервюта, то следвало да се приеме, че са налице условията по т. 2. Така след преразглеждане на решение № РПЗТ-22/28.04.2026 г. по искане на чужденеца, търсещ закрила, и след обсъждане на посочените съображения, на основание чл. 45г, ал. 3 във връзка с чл. 45в, ал. 1 и чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ е взето решение за продължаване на настаняването в ПЗТ.

В хода на съдебното производство между страните не се спори, че към настоящия момент лицето е в процедура за предоставяне на международна закрила. От данните по преписката се установява, че с решение по адм. д. № 709/2026 г. на АС Хасково е отменено решение № УПП-14/20.05.2026 г. по реда на чл. 70 ЗУБ на интервюиращ орган на ДАБ и са дадени указания за разглеждане на молбата на Ю. от 28.04.2026 г. по общия ред, като по указания на съда е предоставена информация от ответника в този смисъл, съгласно която производството било текущо и жалбоподателят бил със статус „кандидат-бежанец“. В адм. преписка се съдържа и съдебното решение по адм. д. № 6132/2026 г. на АССГ, оспореният по него акт, както и писмо с вх. № КП-04-2481/27.04.2026 г. на ДАБ от Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР, с което е предоставена информация за чуждия гражданин Й. Ю., че на 25.04.2026 г., в 07:45 ч., на ГП „К.-Нугру-Вода“ на българските гранични власти са предадени две лица - турски граждани Й. Ю. и И. А., които при задържането им заявили, че са избягали от затвор в Турция. На същите или наложени ПАМ „Връщане до страна на произход - Турция“. На 27.04.2026г. турските граждани депозирали молби за международна закрила в Република България пред служители ГПУ Генерал Т.. Съгласно данните по преписката и в съдебния акт на АССГ се сочи, че след анализ на наличната информация за лицето и цялостното му поведение били налице основания да се счита, че има опасност чуждият гражданин да се укрие. В тази връзка е съобразено обстоятелствата, че Ю. е влязъл на територията на Република България като сезонен работник и не е подал молба за международна закрила, а това се случило след като спрямо него са наложени ПАМ, както и че чужденецът е направил опит за незаконно преминаване на държавната граница при напускане на страната, поради което можело да се предположи, че подаването на молба за международна закрила от лицето било само и с цел осуетяване на процеса по изпълнение на наложената му ПАМ. В настоящото съдебно производство жалбоподателят потвърждава, че има издаден актове

по ЗЧРБ преди инициирането на производството по ЗУБ, същите са приложени и в адм. преписка – заповед № 4417ПАМ-69/25.04.2026 г. и заповед № 4417ПАМ-/25.04.2026 г. на началник ГПУ Генерал Т., съответно за връщане до страна на произход и забрана за влизане и пребиваване на територията на държави членки на Европейския съюз. По преписката е приложен и превод на съдебно решение № 2020/183 на Висшия наказателен съд по тежки престъпления, И., Република Турция, по основно дело № 2019/556, прокурорска преписа 2019/21074, с подсъдим на Й. Ю., със сочено престъпление членство във въоръжена терористична организация, за което Ю. е осъден на лишаване от свобода.

Процесното решение на ДАБ е връчено на жалбоподателя на 24.07.2026 г., в присъствието на преводач.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав формира следните правни изводи:

Жалбата, послужила като основание за образуване на настоящото производство, е процесуално допустима. Подадена е чрез органа на 07.08.2026 г. от адресата на оспорения административен акт, в предвидения преклузивен срок в чл. 149, ал. 1 АПК във вр. чл. 45г, ал. 4 ЗУБ, от надлежна страна - участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 45а ЗУБ за своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила, председателят на Държавната агенция за бежанците или оправомощено от него длъжностно лице може да разпорежи задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията. В чл. 45б, ал. 1 ЗУБ е предвидено, че когато не може да бъде ефективно приложена мярката по чл. 45а и след преценка на обстоятелствата в конкретния случай, чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, при наличие на някоя от изрично посочените в т. 1 – т. 4 предпоставки, включително за установяване на фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила, когато това не може да се извърши по друг начин и има опасност чужденецът да се укрие. Настаняването се извършва с решение на председателя на ДАБ, след преценка за принадлежността на чужденеца към уязвима група /чл. 45в, ал. 1 и ал. 2 ЗУБ/. В чл. 45г, ал. 1 ЗУБ е предвидено, че настаняването в център от затворен тип продължава до отпадане на съответното основание по чл. 45б, ал. 1, а в чл. 45г, ал. 3 ЗУБ е посочено, че председателят на ДАБ или оправомощено от него длъжностно лице преразглежда решението за настаняване по чл. 45в, ал. 1 при установяване на нови данни и обстоятелства или по искане на чужденеца, търсещ международна закрила, и се произнася с мотивирано решение в 7-дневен срок.

Оспореното решение № РПЗТ-43/23.07.2026 г., с което след преразглеждане на решение № РПЗТ-22/28.04.2026 г. на председателя на ДАБ при МС за настаняване в ПЗТ на чуждия гражданин на осн. чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ до отпадане на основанията или до окончателно приключване на производството за международна закрила, е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 45г, ал. 3 ЗУБ - при постъпило искане от чужденец, търсещ международна закрила, председателят на ДАБ пи МС преразглежда решението за настаняване в ПЗТ и се произнася с мотивирано решение в 7-дневен срок. Същото наред с това изпълнява изискванията за форма и съдържание по чл. 59 АПК. Не са налице основания по смисъла на чл. 146 АПК за отмяната му.

Административният орган – председателят на ДАБ, правилно е преценил наличие на материалноправните предпоставки, установени с чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ. За да се пристъпи към

прилагане на мярката по чл. 45б ЗУБ за временно настаняване в център от затворен тип, следва да е изпълнено изискването по ал. 1 на същата норма - да не може да бъде приложена ефективно мярката по чл. 45а от същия закон. От мотивите на решението се обосновава извод, че не може да бъде приложена мярката по чл. 45а ЗУБ, тъй като чужденецът е предаден на българските гранични власти 25.04.2026 г. на Граничен пункт „К.-Нугру-Вода“ при опит да премине незакономерно държавната граница от Р. България към Р. Румъния.

Съгласно § 1, т. 15 ДР ЗУБ за понятието „сериозна опасност от укриване на чужденец“ неизчерпателно са посочени конкретни ситуации и данни, които могат да бъдат взети предвид при тази преценка, а именно - когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че чужденецът ще се опита да се укрие. Такива данни може да са налице, когато чужденецът: не може да бъде намерен на разрешения му адрес, напуснал е без разрешение определената му зона или център за настаняване, не се е явил без уважителна причина пред длъжностно лице от Държавната агенция за бежанците в изпълнение на приложена мярка по чл. 45а, нарушил е забраната за влизане в граничната зона, направил е опит да напусне или е напуснал страната, както и други данни. В приложимата норма - в чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ, се изисква да съществува само „опасност от укриване“, без да се преценява степента на опасността. От данните по делото се установява посоченото основание – лицето е влязло в страната не през определените за това места и без разрешение от надлежните органи. Поради това обосновано е приетото в обжалваното решение, че съществува опасност жалбоподателят да се укрие, от което и извода, че към дата на издаване на обжалваното решение съществуват обстоятелства, относими към основанието по чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ. Наред с това при преразглеждането на решението за настаняване в ПЗТ органът изрично е посочил, че към момента не била постъпвала информация за турския гражданин, която да обосновава прекратяване на настаняването, като в случая следва да се съобрази, че по оспорването на решението за настаняване съдът се е произнесъл на 26.06.2026 г., съответно след съдебното произнасяне с молби от 17.07.2026 г. и 21.07.2026 г. жалбоподателят е поискал преразглеждането на акта на председателя на ДАБ.

При тези факти и с оглед обстоятелството, че лицето не принадлежи към уязвима група по смисъла на § 1, т. 17 ДР на ЗУБ, не е заявilo наличие на семейни връзки на територията на Република България и след извършената преценка на цялостното поведение на жалбоподателя, правилен е изводът на административния орган, че подадената молба за закрила след задържането му от граничните власти дава основание да се счита, че чуждият гражданин цели да осуети изпълнението на наложената му принудителна административна мярка, както и че има опасност да се укрие.

По тези съображения се явяват неоснователни отправените с жалбата оплаквания, които впрочем релевират на такива касателно настаняването в ПЗТ, отколкото продължаването на настаняването в ПЗТ. Съдът не констатира допуснато нарушение при прилагане на материалния закон и преценката относно основанията за продължаване на мярката по чл. 45б ЗУБ. В този аспект, от съществено значение е обстоятелството, че се касае за временна мярка, имаща за основна цел „своевременно разглеждане на молбата за международна закрила“. Принудителната мярка е наложена при спазване на административно -производствените правила, въз основа на обективен анализ на относимите фактически обстоятелства, доколкото образуваното производство въз основа на подадена молба за закрила не е приключило и съществува възможност за провеждане на допълнителни интервюта.

В съответствие с този извод е и предвиденото в чл. 11, пар. 1 от Директива (ЕС) 2024/1346, че търсецкят закрила се задържа само за възможно най-кратък срок и се освобождава незабавно, когато основанието за задържане спре да бъде приложимо /анал. на чл. 9, §1 от Директива 2013/33

/отм./, като основанията са предвидени по чл. 8, § 3 от Директивата 2013/33 /отм./, сега отново неизчерпателно уредени в чл. 10, пар. 3 и 4 Директива (ЕС) 2024/1346. По делото има данни за извършвани административни процедури, относими към основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ - опасност от укриване, което обуславя и законността на процесното настаняване в помещение от затворен тип. Независимо, че в ЗУБ или в Директива 2013/33/ЕС, с оглед момента на инициращата молба – преди 12.06.2026 г., регламентираща задържането на кандидат за международна закрила не е предвидена възможност настаняването да продължи до приключване на производството по предоставяне на международна закрила, в европейското и българското законодателство изрично е предвидено, че кандидатът се задържа единствено за възможно най-кратък срок и задържането продължава само докато са приложими основанията, предвидени в чл. 8, § 3 от Директивата или съответно чл. 45б, ал. 1 ЗУБ.

Налага се извод, че мярката е пропорционална, доколкото е временна, продължава до отпадане на основанията по чл. 45б, ал. 1 ЗУБ и подлежи на периодично преразглеждане по реда на чл. 45г, ал. 2-3 ЗУБ при установяване на нови данни и обстоятелства, вкл. по искане на чужденеца, търсещ международна закрила. Конкретно, в настоящото производство не се сочат други факти и данни, които не са били проверени и обсъдени от административния орган при постановяване на оспореното решение и преценката относно основанията по чл. 45б, ал. 1, т. 2 ЗУБ.

При тази фактическа и правна обстановка, според настоящия състав, решението на председателя на ДАБ е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят продължаването на настаняването на чуждия гражданин в ПЗТ. Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на реквизитите по чл. 59, ал. 1 АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон и неговата цел, поради което е законосъобразен.

Изложените съображения обуславят извод за липса на порок сред визираните в чл. 146 АПК, характеризиращ оспорения административен акт като незаконосъобразен, поради което съдът намира издаденият административен акт за законосъобразен, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 45г, ал. 4 ЗУБ, Административен съд София-град, Първо отделение, 4 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Ю., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Турция, [дата на раждане], Транзитен център – Пъстрогор, срещу решение № РПЗТ-43/23.07.2026 г. на председателя на ДАБ, с което е продължено настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 45г, ал. 4 ЗУБ.

СЪДИЯ: